

Sygn. akt II KO 7/22

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **R. P.**

oskarżonej o czyn z art. 233 § 6 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 marca 2022 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 13 stycznia 2022 r., sygn. akt V K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w M.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko R. P., postanowieniem z dnia 13 stycznia 2022 r., sygn. akt V K (...), na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że oskarżona mieszka w miejscowości G., w powiecie w., w województwie (...). Do tej pory nie stawiała się na żadnym z wyznaczonych terminów rozprawy, usprawiedliwiając nieobecność złym stanem zdrowia. Oskarżona choruje na nowotwór złośliwy, co znajduje potwierdzenie w dokumentacji medycznej. Z opinii biegłego wynika, że R. P. może brać osobisty udział w toczącym się postępowaniu i uczestniczyć w rozprawie, ale w obrębie właściwości obecnego pobytu chorej lub zdalnie. Sąd wskazał, że oskarżona sama

zwróciła się z wnioskiem o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w M.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. zasługiwał na uwzględnienie.

Przesłanka przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w oparciu o art. 37 k.p.k., jaką jest „dobro wymiaru sprawiedliwości”, aktualizuje się również wtedy, gdy przekazanie sprawy innemu sądowi jest konieczne dla zapewnienia prowadzonemu postępowaniu warunków, w których będą mogły być zrealizowane wszystkie jego cele, w tym i ten, który ustawa określa jako rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). Jest przy tym niewątpliwe, że długotrwała niemożność procedowania w przedmiocie odpowiedzialności karnej utrudnia osiągnięcie podstawowych celów procesu karnego, czyli stanu sprawiedliwości materialnej i proceduralnej, a nadto niekorzystnie wpływa na prestiż wymiaru sprawiedliwości.

Jeśli zatem postępowanie przed sądem właściwym napotyka tego rodzaju przeszkody, a jednocześnie istnieją podstawy do twierdzenia, że przed innym równorzędnym sądem proces mógłby przebiegać sprawnie, skorzystanie z wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. musi być uznane za w pełni zasadne.

W tym przypadku, co wynika jednoznacznie z akt sprawy, okolicznością utrudniającą sprawne prowadzenie postępowania przed Sądem Rejonowym w W. jest zły stan zdrowia R. P.. Stan ten, choć nie uniemożliwia oskarżonej brania udziału w postępowaniu jurysdykcyjnym jako takim, to jednak stwarza przeszkodę w uczestniczeniu przez nią w czynnościach procesowych przed Sądem Rejonowym w W.. Z opinii biegłego sądowego wynika, że udział w toczącym się postępowaniu karnym przez oskarżoną jest możliwy jednak z zachowaniem obostrzeń wynikających z aktualnej sytuacji epidemicznej i choroby podstawowej (chodzi o stawiennictwo osobiste przed sądem w obrębie właściwości obecnego pobytu chorej lub stawiennictwo w rozprawie zdalnej). Nadmienić należy, że z wniosków oskarżonej o wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do

rozpoznania Sądowni Rejonowemu w M. wynika, że chce ona uczestniczyć w rozprawie i realizować w ten sposób przysługujące jej prawo do obrony (k. 225, 255).

W świetle tych ustaleń, wniosek Sądu Rejonowego w W. jawi się jako w pełni zasadny. Przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w M., czyli miejscowości położonej w odległości około 22 kilometrów od miejsca zamieszkania oskarżonej, jest w tej sytuacji jedynym skutecznym sposobem zapewnienia sprawności postępowania karnego, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu prawa R. P. do udziału w czynnościach procesowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.